ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΕΤΙ ΕΝ ΣΟΙ ΛΕΙΠΕΙ

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Ἡ εὐλάβεια μὲ τὴν ὁποίαν συμπεριφέρεται προς τον Κύριον ὁ πλουσιος νεανισκος του εὐαγγελιου, και το περιεχομενον της ερωτησεως του φανερωνουν ἀνωμαλον, ο οποιος δεν ἠτο ξενος προς το θελημα του Θεου. Ἐπιθυμει να μαθη τι πρεπει νὰ καμη, διὰ νὰ κληρονομῆσῃ τὴν αἰώνιον ζωήν. Καὶ προς τον σκοπον αὐτον ἀπευθυνεται προς ἐκεῖνον, που ἠτο και ειναι ὁ περισσοτερον ἀρμοιος νὰ δώσῃ αὐσεντικὴν καὶ ἔγκυρον ἀπάντησιν. Καὶ ὁ οὐράνιος διδασκαλος τί ἄλλο θὰ τοῦ ὑποδειξῃ, παρὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ; «Εἰ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, τήρησον τὰς ἐντολάς» (Ματθ' ιθ' 17). Ὁ πλούσιος νεανίσκος σπεύδει νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν Κύριον, ὅτι τὰς ἔχει φυλάξει ἐκ νεότητός του. Δείχνει αὐτὸ τὴν προσοχὴν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τὰ μικρὰ του χρόνια, νὰ μὴν παραβαίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Δείχνει τὴν προσπάνειαν, τὴν ὁποίαν κατέβαλε διὰ νὰ μὴ κάμνῃ κακὸν εἰς ὅφρος τῶν ἄλλων. Ἀκόμη δὲ τὸν παρουσιάζει καὶ πρόθυμον εἰς τὸ νὰ ἀποδίδῃ τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν καὶ τὴν τιμὴν εἰς τὰ πλέον σεβαστὰ καὶ προσφιλῆ πρόσωπα, ὅπως εἶναι οἱ γονεῖς. Ὁ Κύριος τὸν παρατηρεῖ μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ συμπάθειαν. Διότι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ πλουσίου νεανίσκου ἀναγνωρίζει ὕπαρξιν, ἡ ὁποία συνεκέντρωνε πολλὰ προσόντα μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης. Πλὴν ὅμως κάτι λείπει ἀπ' αὐτόν, κάτι τὸ βασικόν, διὰ νὰ ἀναδειχθῇ ἄξιος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ὁ Κύριος δὲν παραλείπει νὰ τοῦ τὸ εἴπῃ. «Ἔτι ἕν σοι λείπει», τοῦ λέγει. Δὲν ἔχεις ἴσως ὑποπέσει εἰς μεγάλα ἁμαρτήματα. Δὲν ἔχεις ἴσως κάμει εἰ τὴν ζωήν σου σοβαρὰς παραλείψεις καθηκόντων. Παρὰ ταῦτα, «ἔτι ἕν σοι λείπει». Ὑπάρχει κάποιο κενόν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τὸ συμπληρώσῃς. Ὑπάρχει μία παράλειψις, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διορθώσῃς. Καὶ ποία ἦτο αὐτή;

Ἡ ψυχή του, ἀντὶ νὰ εἶναι δοσμένη εἰς τὸν Κύριον, ἦτο προσκολλημένη εἰς τὰ πλούτη. Ὅταν ὁ Κύριος τοῦ ὑποδεικνύῃ ποῖον εἶναι τὸ ἓν ἐκεῖνο, ποὺ τοῦ λείπει ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ὑστερεῖ, ὁ πλούσιος νεανίσκος φεύγει μακρὰν ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ δὲν ἐπιτυγχάνει τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πόθου του. Τὸ ἕνα αὐτὸ ποὺ τοῦ ἔλειπεν, ἦτο ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν φιλαργυρίαν καὶ αὐτὴ τὸν ἀπεμάκρυνεν ὁριστικῶς ἀπὸ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

***

«Ἔτι ἕν σοι λείπει».

Σοῦ κάμνει ἐντυπωσιν αὐτό, ἀδελφέ μου; Σὲ ἐμπαλλει εἰς ἀνησυχίαν; Σοῦ προκαλεῖ τὸν φόβον; Μήπως τυχὸν ἐπαναλαμβάνεις καὶ σὺ τοὺς λόγους τῶν μαθητῶν «καὶ τις δυναται σωθῆναι;»

Ἀλλὰ διατὶ ἐκπλήττεσαι; Δὲν ἀκούεις τὸν θεόπνευστον Ἀπόστολον μὲ πόσην σαφήνειαν καὶ κατηγορηματικότητα μᾶς τὸ λέγει; «Ὅστις ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἑνί, γέγονε πάντων ἔνοχος» (Ἰακ. β' 10). Ἐκεῖνος ποὺ θὰ τηρήσῃ ὅλα τὰ παραγγέλματα τοῦ θείου νόμου, θὰ περιφρονήσῃ ὅμως καὶ θὰ παραλείψῃ νὰ ἐφαρμόσῃ ἕνα μόνον, θεωρεῖται ὅτι παρέβη ὅλον τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἑπομένως, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. Δὲν πρόκειται βεβαίως διὰ τὰς παραβάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὅλοι καθημερινῶς ὑποπίπτομεν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀθέλητοι καὶ τὰς ἀναγνωρίζομεν καὶ μετανοοῦμεν δι' αὐτάς. Πρόκειται περὶ τοῦ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφίνωμεν τὴν καρδίαν μας νὰ προσκολλᾶται εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ νὰ ἀγαπῶμεν περισσότερον ἀπὸ ὅλα τὸν Θεόν. Πρόκειται ἀκόμη διὰ τὴν προτίμησιν καὶ τὸν χωρισμόν, ποὺ κάμνουν μερικοὶ μεταξὺ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὥστε ἄλλας νὰ τηροῦν, ἄλλας νὰ παραβαίνουν. Αἱ ἐντολαὶ ὅμως τοῦ Θεοῦ ἀποτελοῦν ἑνότητα ἀδιάσπαστον. Τὰ θεῖα παραγγέλματα ἀπαρτίζουν ἑνιαῖον σύνολον, εἰς τὸ ὁποῖον ἕκαστον παράγγελμα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἐὰν ἀπὸ τὴν ἀλυσίδα, ποὺ συνδέει τὸ πλοῖον μὲ τὴν ἄγκυραν, κοπῇ ἕνας κρίκος, τί ὠφελεῖ ἐὰν οἱ ἄλλοι κρίκοι δὲν ἐκόπησαν; Διεσπάσθη πλέον ἡ συνοχὴ τῆς ἀλυσίδος καὶ αὐτὸς τὸ πλοῖον κινδυνεύει νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Κάτι ἀνάλογον συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ ἐφαρμόσει πολλὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ὅλας ἴσως τὰς ἄλλας, πλὴν μιᾶς, ἡ ὁποία ἀντιτίθεται καὶ καταδικάζει κάποιαν προσκόλλησιν τῆς καρδίας του. Ἐὰν καὶ αὐτὸς ἐρωτοῦσε τὸν Κύριον, θὰ ἤκουεν ἀπὸ τὸ στόμα του παρόμοιον λόγον μὲ ἐκεῖνον, ποὺ ἤκουεν ὁ πλουσιος νεανίσκος: Διὰ νὰ εἰσέλθῃς εἰς την βασιλειαν τοῦ Θεοῦ, ἔτι ἓν σοι λειπει».

Κύτταξε, λοιπόν, ἀδελφέ μου, ἐρεύνησε νὰ μαθῇς μήπως καὶ σὺ ὑστερῇς εἰς πολλὰ ἢ εἰς ὀλίγα ἢ ἔστω καὶ εἰς ἕνα, τὸ ὁποῖον θὰ σὲ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιτύχῃς τὸ ὕψιστον καὶ μεγιστον των κατορθωμάτων, τὴν κληρονομιαν τῆς βασιλειας τῶν οὐρανῶν. Ἐξετασε νὰ ἴδῃς μήπως αὐτὸ τὸ ἓν ποὺ λείπει εἶναι ἡ ἀγάπη ἡ θερμη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τους ἀνθρώπους. Μήπως εἶναι ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀρετή, τὴν ὁποίαν σὺ θεωρεῖς τυχὸν δύσκολον ἢ μικρὰν καὶ ἀσήμαντον. Ἀλλὰ τί σημασίαν ἔχει τὸ πῶς οἱ ἄνθρωποι δικαιολογοῦνται, διὰ νὰ παραβαίνουν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ; Γεγονὸς ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς εἶναι τοῦτο τὸ ὅτι καὶ μία ἐὰν εἶναι ἡ παράλειψις αὐτή, ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος δὲν τὴν ἀναγνωρίζει καὶ δὲν προσπαθεῖ νὰ τὴν διορθώσῃ, θὰ γίνῃ αἰτία διὰ νὰ φύγῃ λυπούμενος μακρὰν τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ὁ πλούσιος ἐκεῖνος νεανίσκος.

***

Ἀλλ' ὄχι, Κύριε κανεὶς ποτὲ ἄνθρωπος ἂς μὴ ὁμοιάσῃ μὲ τὸν δυστυχῆ ἐκεῖνον νεανίσκον. Κανεὶς ἂς μὴ εὐρεθῇ ὑστερῶν θελληματικῶς καὶ εἰς μίαν ἔστω ἐντολήν σου. Κανεὶς ἂς μὴ ἐπιμένῃ εἰς τὸ ἐλάττωμά του καὶ εἰς τὴν ἀδυναμίαν του. Δῶσε μας, Κύριε, τὴν χάριν σου, ὥστε μὲ προθυμίαν πολλὴν νὰ ἐνδιαφερώμεθα νὰ μάθωμεν εἰς τὶ ὑστερούμεν. Τί ἔχομεν παραλείψει νὰ κάμωμεν μέχρι σήμερον. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα, ποὺ πράττομεν, τί ὑπάρχει ποὺ πρέπει νὰ τὸ ἐνεργῶμεν μὲ περισσότερον ζῆλον καὶ δραστηριότητα. Δίδε μας, Κύριε, προθυμίαν καὶ δύναμιν θελήσεως, διὰ νὰ ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν καὶ νὰ ἐφαρμόζωμεν πᾶν ὅ,τι σὺ παραγγέλλεις καὶ ζητεῖς ἀπὸ ἡμᾶς, διὰ νὰ εὑρεθῶμεν τοιουτοτρόπως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως ἐνώπιόν σου «τέλειοι καὶ ὁλόκληροι καὶ ἐν μηδενὶ λειπόμενοι» (Ἰακ. α' 4), καὶ ἀξιωθῶμεν οὕτω τῆς οὐρανίου σου βασιλείας. Ἀμήν.

Χ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Τακτικαὶ παραλαβαὶ νέων ΔΙΣΚΩΝ σὲ ΛΑΪΚΑ—ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ τραγουδια.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ: Ποδοκίνητοι πολυτελείας κεντήματος καὶ ραψίματος μὲ 36 δόσεις σὲ κατα πληκτικὲς τιμές.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ μαγνητόφωνα, ἠλεκτρόφωνα, πικ—ἀπ καὶ χίλια ἄλλα εἴδη.

Ἀγοραί, πωλήσεις καὶ ἀνταλλαγαί

Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γεροκωστοπούλου 33 Κάτωθι Β' Ἀστυν. Τμήματος Τηλέφωνον 32—34

ΑΛΕΞ ΚΑΙ ΜΑΡΙΛΕΝΑ

Τὰ γνωστὰ πλωτὰ πούλμαν σᾶς προσφέρουν

Α' ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΜΠΑΝΙΑ. ΘΑΛΑΣΣΓΑ ΑΜΜΟΛΟΥΤΡΑ

ΣΤΗ ΧΡΥΣΗ ΑΚΤΗ

Στὸ διαμάντι τῶν Πατραϊκῶν ἀκτῶν

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ (ἐκτὸς Κυριακῆς)

Ἐκ Πατρῶν ὥρα 10.00 καὶ 10.30 — Ἐκ Χρυσῆς Ἀκτῆς 12.30 & 13.00

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΑΣ:

Ἐκ Πατρῶν ὥρα 9.30-10.15, 10.30-11.15

Ἐκ Χρυσῆς Ἀκτῆς 10.00-10.45, 12.30-13.00

Β' ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ:

Διαρκείας 1 ὥρας δραχ. 2,50 τὰς ἀπογευματινοβραδυνὰς ὥρας.

Γ' ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ:

ΔΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ: Μόνον μὲ δρχ. 15.— Δηλώσεις μέχρι τῆς μεσημβρίας ἑκάστου Σαββάτου. Πληροφορίαι — Δηλώσεις Ἀγ. Ἀνδρέου 30 α, τηλέφωνον 26—86.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΕΥΜΑ

ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΠΕΤΥΧΕ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΟΥ;

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΕΝΟΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ

Μὲ τὴν κάθοδον τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς Πάτρας ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ νέου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ, τοῦ Δ. Κ., καὶ μετὰ τὸ δοθὲν πρὸς τιμήν του πολιτικὸν γεῦμα προεβλήθη αὐτομάτως στὴ ψυχὴ κάθε Ἀχαιοῦ τὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα: Τὸ Δ. Κ. ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ τῆς ἐνοποιήσεως τῆς ἐθνικόφρονος ἀντιπολιτεύσεως, καὶ κατὰ πόσον;

Ὅσον καὶ ἂν ἐπίεσέ τις ἑαυτόν, καὶ ἐκ τῶν φίλα φρονούντων ἐπὶ πρός τε τὸν ἀρχηγὸν καὶ τὴν ἰδέαν τῆς ἐνοποιήσεως, οὲν ἠδυνήθη νὰ δώσῃ μεγάλην ἀκουσιοῦσεως καταφατικὴν ἀπάντησιν. Ἐὶ αἰτίμα καὶ ἡ ἀναγκὴ τῆς ἐνοποιήσεως των μεταξὺ ΕΡΕ καὶ ΕΔΑ ἐθνικῶν συναμεων ἔχει παρεξηγηθῆ. Ὁ Λαος δὲν θελει μίαν συμεατικὴν ἐνοποιησιν, μέσα στην ὁποία θὰ κυριαρχοῦν τὰ συμφέροντα καὶ προσωπικαὶ βλέψεις των συμβεβλημένων. Θελει ἕνωσιν πηγαίαν, ἀδιαιρετον, ἀδιάσπασιον καὶ συνεχείας.

Τὸ Δ. Κ. ὅμως ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, ἂν καὶ διετυμπανίσθη ὡς ἕνωσις (Φ.Δ.Κ., Ἀγροτικὸν καὶ Ν.Π.Κ.), ἐοωσε τὴν ὑποψίαν ὄχι ἀδιαιρετου καὶ ἀδιασπάστου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ μιᾶς συμφωνίας, καθ' ἣν, ἐνῷ δὲν ἀποχρωματίζονται αἱ συνιστῶσαι δυνάμεις, δέχονται νὰ πρωθυπουργεύσῃ ὁ κ. Παπανδρέου. Τοῦτο ἀπεσαφηνίσθη τελεῖως, ὅταν ὁ κ. Παπανδρέου κατὰ τρόπον αἰφνιδιαστικὸν καὶ ἐντυπωσιακὸν ἀνεκοίνωσε τὴν σύμπραξιν (ὄχι ἕνωσιν — συγχώνευσιν) τοῦ κ. Τσιριμώκου, ἤτις ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν, ὅτι ἐπέφερε θανάσιμον πλῆγμα κατὰ τῆς ἐνοποιήσεως (καὶ φενάκης ἔστω) ὑφ' ἣν παρουσιάζετο τὸ Δ.Κ. πρὸ τῆς συμπράξεως τοῦ Τσιριμώκου. Τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ κείμενον τῆς ἀνακοινώσεως ἀναφέρει ὅτι συμφωνία εἶναι νὰ πρωθυπουργεύσῃ ὁ κ. Παπανδρέου, ποὺ σημαίνει ἐυσπλαχνικὴν παραχώρησιν πρὸς ἕνα σε βάσμιον πολιτικὸν ἀγωνιστὴν, καὶ ὄχι ἐπιβεβλημένον πρὸς Ἀρχηγὸν χρέος.

Ἀλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῇ τις, ἔστω καὶ βεβιασμένα, ὅτι τὸ Φ.Δ.Κ., Ἀγροτικὸν καὶ Ν.Π.Κ. συνεχωνεύθησαν καὶ ἠνωποιήθησαν πράγματι εἰς τὸ Δ. Κ., πάλιν ἡ ὑπὸ τύπον συνεργασίας προσθήκη τοῦ κ. Τσιριμώκου, ὅστις πλὴν τῆς προσωπικότητός του δὲν διαθέτει ὑπολογισιμον τινὰ δύναμιν, ἀποτελεῖ πλῆγμα διὰ τὴν ἑνότητα τοῦ Δ. Κ., διότι οἱ συγχωνευθέντες ἀξιολογοι παράγοντες, ποὺ καὶ προσωπικότητα καὶ πολιτικὴν δύναμιν διαθετουν, θὰ φέρουν θαρὲὼς τὴν πλεονεκτικὴν θέσιν τοῦ κ. Τσιριμώκου. Καί, ἀν αἱ περιστάσεις ἀναγκάζουν εἰς μὴ ἐκδήλωσιν τῆς δικαίας δυσφορίας των, δὲν διαφεύγει ὅμως ἀπὸ τὸν λαόν.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ παρατεθὲν γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐδόθη ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐξορμήσει τοῦ Δ. Κ., ἡ ὁποία ἐξόρμησις ἐγένετο τόσον θεβιασμένα, τόσον πρόχειρα, πρὶν ἀκόμη προπαρασκευασθῇ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ πρὶν λάθῃ μίαν ὁριστικὴν διαμόρφωσιν ἡ προσπάθεια τῆς ἐνοποιήσεως, ποὺ ἔδωσε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου προσπαθεῖ νὰ συγκρατήσῃ μιὰ εὐκαιρία, ποὺ τοῦ ξέφευγε, στὸ πολιτικὸ αὐτὸ γεῦμα λοιπὸν διεκρίνετο καθαρὰ ἡ αὐτοτέλεια τῶν δυνάμεων, ποὺ ἀπήρτιζαν τὸ Δ. Κ., τὸ ὁποιον ἐνεφανίσθη ὡς ἕνας ἀσύνδετος κορμὸς (Φ.Δ.Κ.) περισφιγγόμενος θανασιμως ἀπὸ περιπλοκάδες.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν τὸ Δ. Κ. κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πορείας του παρουσίασεν εἰκόνα, ἡ ὁποία δὲν ἀπομακρύνει τὴν ὑπόνοιαν καὶ τὴν δυσπιστίαν διὰ τὴν πραγματικὴν ἑνότητά του, δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του. Ἐφ' ᾧ καὶ δὲν εὗρε μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦλάχιστον ἱκανοποίησιν τὸ λαϊκὸν αἴτημα.

Ἡ ἑνοποίησις τῆς ἐθνικόφρονος ἀντιπολιτεύσεως στὰς σημερινὰς περιστάσεις εἶναι ὑψίστη ἐθνικὴ ἀνάγκη, καὶ οἱ ἀναλαβόντες τὴν προσπάθειαν τῆς ἑνοποιήσεως ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ θέμα αὐτὸ μετὰ μεγίστης σοβαρότητος, σωφροσύνης καὶ ἀνιδιοτελείας. Εἶναι θέμα, ποὺ ἀξιοῖ θυσίαν καὶ ὄχι ἰδιοτελῆ προσδοκίαν. Κανεὶς ὁμιλητὴς κατὰ τὸ γεῦμα δὲν ἐτόνισε καὶ δὲν περιέγραψε τὴν ὑψίστην ἐθνικὴν ἀνάγκην. Ὅλαι αἱ ὁμιλίαι περιεστράφησαν σὲ θέματα τετριμμένα, χιλιοειπωμένα καὶ βαρετὰ εἰς τὸν λαόν, δηλαδὴ ἡ σὲ ἔξαρσι τῆς προσωπικότητος τοῦ κ. Παπανδρέου, ἢ εἰς κατηγορίας κατὰ τῆς ΕΡΕ. Τὸ θέμα ὅμως τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν δὲν εἶναι Παπανδρέου ἢ Καραμανλῆς, ἀλλὰ ΕΛΛΑΣ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ

ΕΛΛΑΣ ΕΞΠΡΕΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Κεντρικὰ γραφεῖα ΑΘΗΝΩΝ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 2 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΘΜΩΝΟΣ)

Διὰτὴν ἔκδοσιν τῶν διαβατηρίων σας, πιστοποιητικῶν σας, τῶν εἰσιτηρίων σας

ΑΝΑΘΕΣΑΤΕ ΚΑΙ ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΝ ΜΑΣ

Κ. Κ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΝ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 61 (Ἔναντι Στοᾶς Β. Μαραγκοπούλου.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ

ΜΗΧΑΝΗΜΑ

ΣΤΟ ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Γεροκωστοπούλου 27

ΑΤΕΛΙΕ

Νυμφικῶν φορεμά των ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΡΔΑ

Καραϊσκάκη 221 καὶ Τσαμαδοῦ

ΤΗΛ. 23—97 —ΠΑΤΡΑΙ

Ἐπισκεφθῆτε μας ἐγκαίρως

ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης Σελίδος

παρ' ὅτι δὲν ἐθαυκαλίσθημεν ποτὲ μὲ παρομοίας αὐταπάτας καὶ δὲν ἐπαυσαμεν ζητοῦντες τὴν καθιέρωσιν κοινωνικοῦ πόρου καὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου μας.

Καὶ ἐπιμείναμεν ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ καὶ τετραγωνικοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι ἀφοῦ δὲν κατοχυροῦνται οἱ ὑπὲρ τρίτων φόροι κατὰ τὰ ὑπεσχημένα ὑπὸ τοῦ κράτους θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ὁ κοινωνικὸς πόρος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου μας. Καὶ ὅτι ἡμεῖς, ὡς ἀπεδείξαμεν ἄλλως τε, προθύμως θὰ ἐστέργαμεν εἰς τὴν κατάργησίν του ὀψέποτε τὸ κράτος ἀπεφάσιζεν εἰλικρινῶς νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναιοργάνωσιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Ὁ χρόνος συνέστησε πάντας συμμάχους τῶν ἀπόψεών μας. Τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη ἅπασαι αἱ ἐμπορικαὶ ὀργανώσεις τῆς χώρας ἀνεξαιρέτως ἐνεστερνίσθησαν καὶ διεκδικοῦν ὡς αἴτημα πανεμπορικὸν τὴν ἐπαναφορὰν κοινωνικοῦ πόρου ὑπὲρ τοῦ Ταμείου μας.

Συνηγοροῦν πρῶτον ὑπεραὐτοῦλόγοι ἠθικοί. Ὅλαι σχεδὸν αἱ τάξεις ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἐπέτυχον νὰ ἐνισχύσουν διὰ κοινωνικοῦ πόρου τὰ ταμεῖα των πλὴν τῆς ἐμποροεπαγγελματικῆς τάξεως τῆς ὁποίας εἶναι πολλαπλῆ ἡ χρησιμότης εἰς τὰ πλαίσια τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου διότι εἶναι ἡ τάξις —στυλοβάτης τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος.

Ἐργάται, ὑπάλληλοι, ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι καὶ ἤδη ἡ μεγάλη τάξις τῶν ἀγροτῶν ἐξησφάλισαν κοινωνικὸν πόρον. Ἔχομεν νομικόσημον, μηχανόσημον, ἰατρόσημον, ἀγγελιόσημον καὶ ἐνῷ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώνωμεν περὶ τοὺς 7 ἢ 8 τοιούτους πόρους ὑπὲρ τῶν ξένων ταμείων ἡμεῖς στερούμεθα πόρου διὰ τὸ ἰδικόν μας. Καὶ εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ αἰσθάνεται ὁ ἔμπορος καὶ ὁ ἐπαγγελματίας τὸ φθοροποιὸν αἴσθημα ὅτι κατήντησε ἀποπαῖδι τοῦ κράτους ὅταν τοῦτο ἀρνεῖται νὰ ἐπικουρήσῃ τὸ ἀσφαλιστικόν ταμεῖον του.

Ἀποκρούομεν μετ' ἀγανακτήσεως τὸν μειωτικὸν δι' ἡμᾶς διαφορισμόν. Ἀνήκομεν εἰς τὴν ἰδίαν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν καὶ ἔχομεν δικαίωμα ἀπαράγραπτον ἐπὶ τῆς στοργῆς τοῦ κράτους. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον τὸ κράτος ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους ὅ,τι ἐχρειάζετο τὸ μαχόμενον Ἔθνος, δι' ἀποδείξεων, τῶν ὁποίων οὐδεὶς ποτὲ ἐζήτησε τὴν πληρωμήν. Ἐξηνεμίσθησαν αἱ καταθέσεις καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰς αἱ μικραὶ οἰκονομίαι τῶν ἐμπόρων εἰς μετρητὰ καὶ χρεώγραφα. Ὑπέστημεν ἀνυπολογίστους καταστροφὰς ἀπὸ τὴν δράσιν τοῦ κατακτητοῦ καὶ σήμερον ὅτε κυβερνῶνται ἀριστεῖαι ἀλληλεγγύαι ἐξαιρεσιν ἐξ τῶν καταλόγων.

Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ σημειουργῆ πικρία καὶ ἀγανακτησις εἰς τὴν ἐμπορικὴν τάξιν ἡ ἀντὶ τοιουτου νομίσματος πληρωμὴ των ὑπηρεσιῶν της πρὸς τὸ κράτος καὶ τὸ ἔθνος;

Ἀφ' ἑτέρου εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι ὁ μέσος ἔμπορος σήμερον δὲν ἔχει τὴν δυναμικότητα τοῦ μεσοεμπορου τῆς χθες. Ὁ ὑπερεπαγγελματισμος, αἱ μεγαλαι ἐπιφαρύνσεις, ἐχουν μειωσει την ζωτικοτητα των ἐπιχειρήσεων. Τείνομεν εἰς τὴν δημιουργίαν μιας νέας τάξεως ἐμπορων, των ἐμπορων του ἡμερομισθίου. Ὁ μέσος ἔμπορος σήμερον δὲν διαθέτει καταθέσεις οὔτε προβαίνει εἰς ἀγορὰς ἀκινήτων. Συνεπῶς δὲν ἐχει την ουσιαν νὰ πληρωση εν ὑψηλον ἀσφαλιστρον καὶ νὰ ἐξασφαλιση ἀξιοπιστος μιαν ἀνεκλιν συνταξιν καὶ τὴν στοιχειώδη ἰατροφαρμακευτικὴν περιθαλψιν.

Ἡ κατάστασις τοῦ Ταμείου μας σήμερον ἐμφανίζει δύο ὄψεις: Ἡ εὐχάριστος ὄψις εἶναι ἡ πανθομολογουμένη καλὴ διάνοιξις καὶ τὸ νοικοκύρευμα τοῦ Ταμείου ποὺ δικαιολογεῖ χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον. Ἐν τούτοις θὰ πρέπει νὰ σημειώσωμεν μὲ ἱκανοποίησιν τὴν συντελουμένην ἐντὸς τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων καρποφόρον ἐργασίαν ὑπὸ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ἡ ὁποία ἐφάνη ὄντως ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης μας καὶ τῶν προσδοκιῶν μας. Ἐνδεικτικῶς θὰ ἀναφέρωμεν ὅτι τὸ ποσοστὸν δαπανῶν διοικήσεως—πρώτιστον στοιχεῖον εὐρύθμου λειτουργίας— ἐμειώθη ἀπὸ 17% ποὺ ἦτο τὸ 1956 εἰς 12,7% καὶ ὑπάρχει προοπτικὴ νὰ φθάσῃ τὸ 8% παρὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἀφροχῶν.

Ἐξ ἄλλου αἱ χορηγήσεις τοῦ Ταμείου μας πρὸς τοὺς συνταξιούχους του αἱ ὁποῖαι τὸ 1955 ἀνήρχοντο εἰς 15.850.000 δρχ. σήμερον φθάνουν τὰ 42.800.000 δρχ. Ἀντιστοίχως τὰ ἔσοδά του ἀπὸ 20.690.000 ποὺ ἦσαν τὸ 1955 δι' αὐστηρᾶς περισυλλογῆς, εἰσπράξεως καθυστερουμένων καὶ τῆς αὐξήσεως ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἀσφαλίστρου ἔφθασεν τὸ 1960 εἰς 51.730.000 δρχ.

Αὐτὴ κύριοι εἶναι ἡ μία ἄποψις. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παραβλέψωμεν καὶ τὴν ἑτέραν, τὴν ὁποίαν λόγοι προνοίας ἐπιβάλλουν νὰ λάβωμεν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν. Πρέπει νὰ εἴμεθα προοιτημασμένοι δι' ἐνδεχομένας δυσχερείας ποὺ θὰ ἀνακύψουν καὶ νὰ μὴ εὑρεθῶμεν ἀπαράσκευοι. Τὸ Ταμεῖον μας σήμερον φέρει τὸ βάρος πολλῶν συνταξιούχων οἱ ὁποῖοι ἐσυνταξιοδοτήθησαν χωρὶς τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις. Ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ περιθάλψῃ ὅλους τοὺς συναδέλφους ποὺ ὑπῆρξαν θύματα τῆς κατοχῆς καὶ ἐπωμίσθη ἐν προκειμένῳ καθήκοντα προνοίας. Ἔχει σήμερον 5.700 συνταξιούχους ἐπὶ συνόλου 24.200 ἠσφαλισμένων. Ἡ ἀναλογία εἶναι ἕνα πρὸς τέσσαρα ἀντὶ τοῦ κανονικοῦ ἕνα πρὸς ἑπτά, ἀναλογία ὑψηλὴ διὰ τοὺς ἀτέγκτους ἀσφαλιστικοὺς κανόνας τοὺς ὁποίους οὐδεὶς δύναται ἀκινδύνως νὰ παροράσῃ. Καὶ ἡ ἀναλογία αὕτη θὰ φθάσῃ